

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Leova
(judecător Silvia Gurițanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat
(judecători Starciuc Ștefan, Caracuianu Liudmila, Curdov Afanasi)

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nina Vascan
Victor Burduh
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliției de Frontieră),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI către Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne, Primăria orașului Leova și Consiliul orășenesc Leova cu privire la evacuarea din spațiul locativ de serviciu,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 23 noiembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră a MAI, menținută hotărârea Judecătoria Cimișlia, sediul Leova din 29 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2011 Serviciul Grăniceri al RM (în prezent Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zavalinîi Vasile cu privire la evacuarea din spațiul locativ de serviciu (f.d. 2-3).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 mai 1995, Zavalinîi Vasile a fost angajat în serviciul militar prin contract în Trupele de Grăniceri ale Ministerului Securității Naționale al Republicii Moldova, fiindu-i repartizată locuința de serviciu situată în XXXX.

La 19 noiembrie 2004, locotenentul-major Zavalinîi Vasile a fost eliberat din Trupele de Grăniceri ale R. Moldova, îndeplinind serviciul militar de 09 ani, 05 luni și 19 zile calendaristice.

Reclamantul a menționat că, în conformitate cu art. 109, 110 Codul cu privire la locuințe și pct. 11 și 12 al Hotărârii Guvernului nr.192 din 05 iunie 1984 privind

aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească, care prevăd că salariații care au întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea instituția, organizația, precum și cei excluși sau eliberați din propria inițiativă, și nu au lucrat cel puțin 10 ani la întreprinderea respectivă, urmează a fi evacuați din locuințele de serviciu, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Consideră că, în legătură cu această situație, au dispărut temeiurile de acordare lui Zavalinîi Vasile a locuinței de serviciu și respectiv, acesta împreună cu toți membrii familiei urmează a fi evacuați din apartamentul de serviciu, ocupat nelegitim.

Totodată, reclamantul indică că, în conformitate cu art. 296 alin. (4) al Codului civil al Republicii Moldova și art. 10 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice, bunurile domeniului public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Dreptul de proprietate asupra acestor bunuri nu se stinge prin ne uz și nu poate fi dobândit de terți prin uzucapiune.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 109, 110 al Codului cu privire la locuințe, art.166-168 și art. 85 alin. (1) lit. i) Cod de procedură civilă al RM (în vigoare la data depunerii cererii de chemare în judecată).

Prin cerere privind încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 232, vol. II), reprezentantul Departamentului Poliției de Frontieră a solicitat încasarea din contul pârâților a cheltuielilor suportate de către reclamant la examinarea litigiului și anume cheltuielile de transport în mărime de 484, 46 lei.

Prin încheierea instanței de fond din 05 octombrie 2012, în proces, a fost introdusă în calitate de copârât Zavalinîi Olesea (f.d.56-57, vol.I).

Prin încheierea instanței de fond din 05 octombrie 2012, reclamantul Serviciul de Grăniceri al R Moldova, care s-a reorganizat, a fost înlocuit cu succesorul lui în drepturi, Departamentul Poliției de Frontieră a MAI (f.d.76-77, vol. I).

La 05 octombrie 2012 Judecătoria Leova a pronunțat hotărârea, prin care a respins cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 78, vol. I).

Colegiul civil al Curții de Apel Cahul, prin decizia din 18 iunie 2013, a admis apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră a MAI, a casat hotărârea Judecătoria Leova din 05 octombrie 2012, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de către Departamentul Poliției de Frontieră a MAI împotriva lui Zavalinîi Vasile și Zavalinîi Olesea privind evacuarea din spațiu locativ, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d. 147, vol. I).

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2013, recursul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră a MAI a fost admis, decizia Curții de Apel Cahul din 18 iunie 2013 a fost casată cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Cahul, de un alt complet de judecată (f.d. 174-177, vol. I)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 13 mai 2014, s-a admis apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră, s-a casat integral hotărârea Judecătoria Leova

din 05 octombrie 2012, cu trimiterea cauzei la rejudecare în prima instanță - Judecătoria Leova, în alt complet de judecată (f.d.206-210, vol. I).

Prin încheierea Judecătoriei Leova din 20 octombrie 2014, Primăria orașului Leova și Consiliul orașenesc Leova au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii (f.d. 3, vol.II).

Prin încheierea instanței de fond din 18 mai 2015, în proces a fost introdusă în calitate de copârât Zavalinîi Mihaiela și în calitate de intervenient accesoriu din partea reclamantului - Ministerul Afacerilor Interne (f.d.37, vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 29 mai 2017 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d. 251, vol. II).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 iunie 2017, Departamentul Poliției de Frontieră a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 29 mai 2017, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pretențiile reclamantului să fie admise integral (f.d. 261-263, vol.II).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Comrat, prin decizia din 23 noiembrie 2017, a respins apelul declarat de Departamentul Poliției de Frontieră, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova din 29 mai 2017 (f.d. 54-60, vol.II).

În motivarea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au stabilit că nu este temei pentru evacuarea membrilor familiei Zavalinîi din spațiul locativ de serviciu fără a li se acorda alt spațiu locativ, în condițiile în care în ședințele de judecată s-a stabilit cu certitudine că, pârâtul Zavalinîi Vasile a îndeplinit serviciul militar în Trupele de Grăniceri a Republicii Moldova, fără întrerupere, pe un termen mai mare de 10 ani. Or, potrivit art.110 pct. 6) Codul cu privire la locuințe (care era în vigoare la momentul apariției litigiului), fără a li se acorda o altă încăpere de locuit nu pot fi evacuați din locuințele de serviciu persoanele, care au lucrat cel puțin zece ani la întreprinderea, instituția, organizația, care le-a acordat locuința de serviciu.

La data de 15 februarie 2018, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliției de Frontieră) a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 23 noiembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată (f.d. 71-75, vol. III).

În susținerea recursului, reprezentantul recurentului a indicat că decizia instanței de apel este pasibilă de casare, deoarece aceasta a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și anume a Codului cu privire la locuințe (care era în vigoare la momentul apariției litigiului) și Legii nr. 1245 din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei.

La 22 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor câte o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 82, vol. III).

Prin referința depusă la 02 aprilie 2018, intervenienții accesorii Primăria orașului Leova și Consiliul orașenesc Leova au solicitat să fie respins recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor

Interne și menținută decizia Curții de apel Comrat din 23 noiembrie 2017 (f.d. 84, vol. III).

Suplimentar, reprezentanții Primăriei orașului Leova și Consiliului orașenesc Leova au menționat că neîntemeiat au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii, or, obiectul litigios și anume XXXX nu se află la evidența și balanța autorității publice locale, nu este gestionat de aceștia, fiind la evidența și balanța Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliției de Frontieră).

La 23 aprilie 2018, Ministerul Afacerilor Interne ale Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs depusă de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, prin care a indicat că susține integral recursul declarat pe motivele invocate, solicitând admiterea acestuia (f.d. 88-89, vol. III).

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2018, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliției de Frontieră) a fost considerat admisibil (f.d. 91, vol. III).

Potrivit art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a considerat că examinarea recursului este posibilă fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând în limitele invocate în recurs legalitatea hotărârii atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Analizând legalitatea temeiurilor invocate în cererea de recurs prin prisma legislației în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios și a circumstanțelor stabilite, Colegiul consideră greșită concluzia instanței de fond, menținută de către instanța de apel prin care s-a respins acțiunea cu privire la evacuarea lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela din încăperea de locuit de serviciu, rezultată din interpretarea și aplicarea eronată a normele de drept material, ceea ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești.

Din materialele dosarului judiciar se atestă faptul că Zavalinîi Vasile după satisfacerea serviciului militar în termen, la 30 mai 1995, a fost angajat în serviciul militar prin contract în Trupele de grăniceri ale Ministerului Securității Naționale al Republicii Moldova, fapt confirmat prin extrasul din ordinul nr. 104 din 30 mai 1995 (f.d. 4, vol. I), înscrisurile din carnetul de muncă nr. AB 0043821 (f.d. 47, vol. I) și livretul militar (f.d. 49, vol. I).

Potrivit raportului din 14 octombrie 2004, ajutorul comandantului Comendurii de grăniceri "Leova", Zavalinîi Vasile a solicitat să fie eliberat din rândurile Trupelor de grăniceri a Republicii Moldova, din propria inițiativă (f.d. 5, vol. I).

Prin ordinul din 18 noiembrie 2004, locotenentul major Zavalinîi Vasile a fost trecut în rezerva Forțelor Armate, conform articolului 44, punctul 4, litera "g" al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului militar de către corpul soldaților, sergenților și ofițerilor Forțelor Armate (f.d. 6, vol. I).

Din materialele dosarului judiciar mai rezultă că, în timpul exercitării serviciului militar prin contract în Trupele de Grăniceri, lui Zavalinîi Vasile i-a fost repartizată locuința de serviciu situată în XXXX.

Potrivit răspunsului nr. 06-865 din 17 august 2015 eliberat de către Agenția Proprietății Publice (f.d. 69, vol. II), precum și Listei bunurilor imobile proprietate publică a statului din gestiunea Departamentului Poliției de Frontieră (f.d. 70, vol. II), casa de locuit din ZZZZ se află în administrarea Departamentului de Frontieră.

Conform art. 105 al Codului cu privire la locuințe nr. 2718-X din 03 iunie 1983 (abrogat la 29 noiembrie 2015), locuințele de serviciu sunt destinate pentru domicilierea cetățenilor, care în legătură cu caracterul relațiilor lor de muncă trebuie să trăiască la locul de lucru sau în apropierea lui. Încăperea de locuit se include în categoria locuințelor de serviciu prin hotărârea comitetului executiv al Sovietului raional, orașenesc, raional din oraș de deputați ai norodului, a ministerelor și a altor autorități administrative centrale. În calitate de locuințe de serviciu se repartizează, de regulă, apartamente separate. Evidența locuințelor de serviciu o țin comitetele executive ale Sovietelor respective raionale, orașenești, raionale din orașe de deputați ai norodului, ministerele și alte autorități administrative centrale.

Potrivit art. 108 alin. (2) și (3) al aceluiași Cod, modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu se stabilește prin prezentul Cod și legislația locativă în vigoare. Hotărârea cu privire la acordarea locuinței de serviciu se adoptă de către administrația întreprinderii, instituției, organizației, de către consiliul de conducere al colhozului, de către organele de conducere ale altor organizații cooperatiste, ale asociațiilor lor, de către organele organizațiilor sindicale și ale altor organizații obștești, de către comandamentul unității militare, în administrarea cărora se află locuințele de serviciu. În conformitate cu hotărârea adoptată locuința de serviciu se acordă pentru folosință pe baza unui ordin de repartitie special, eliberat de comitetul executiv al Sovietului raional, orașenesc, raional din oraș de deputați ai norodului.

Reieșind din art. 109 al Codului cu privire la locuințe, muncitorii și slujbașii, care au întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea, instituția, organizația, precum și cetățenii, excluși din rândurile membrilor colhozului sau plecați din colhoz din proprie inițiativă, urmează să fie evacuați din locuințele de serviciu cu toate

persoanele, care locuiesc împreună cu dâșii, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Potrivit art. 110 pct. 4) al Codului cu privire la locuințe, fără a li si acorda o altă încăpere de locuit nu pot fi evacuați din locuințele de serviciu: familiile militarilor.

Pct. 6) al aceleiași norme legale, la data depunerii cererii de chemare în judecată mai prevedea că, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit nu pot fi evacuați din locuințele de serviciu: persoanele, care au lucrat cel puțin zece ani la întreprinderea, instituția, organizația, care le-a acordat locuința de serviciu.

Conform alin. 11 al Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de acordare și de folosire a locuințelor de serviciu în RSS Moldovenească și a Listei categoriilor de lucrători, cărora li se pot acorda locuințe de serviciu Nr. 192 din 05 iunie 1984, muncitorii și slujbașii, care au întrerupt relațiile de muncă cu întreprinderea, instituția, organizația, precum și cetățenii excluși din rândurile membrilor colhozului sau plecați din colhoz din proprie inițiativă urmează să fie evacuați din locuința de serviciu cu toate persoanele, care locuiesc împreună cu ei, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit.

Alin. 12, pct. 6) al aceleiași norme prevedea că, nu pot fi evacuați din locuințele de serviciu, fără a li se acorda o altă încăpere de locuit: persoanele, care au lucrat cel puțin zece ani la întreprinderea, instituția, organizația, care le-a acordat locuința de serviciu.

Coroborând prevederile legale precitate cu materialele cauzei civile, instanța de recurs conchide că concluziile instanței de apel și primei instanțe expuse în hotărârile judecătorești sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept material au fost aplicate eronat.

Astfel, instanța de recurs consideră că odată cu înaintarea de către Zavalinîi Vasile a raportului privind eliberarea din serviciu din propria inițiativă și întreruperea relațiilor de muncă cu Trupele de Grăniceri, intimatul nu putea beneficia de garanțiile acordate de art. 110 pct. 6) din Codul cu privire la locuințe Nr. 2718-X din 03 iunie 1983 (punct abrogat prin Legea nr. 278 din 07 decembrie 2012), potrivit căruia, fără a li si acorda o altă încăpere de locuit nu pot fi evacuați din locuințele de serviciu: persoanele, care au lucrat cel puțin zece ani la întreprinderea, instituția, organizația, care le-a acordat locuința de serviciu.

Or, raportând înscrierile din carnetul de muncă cu ordinul prin care Zavalinîi Vasile a fost trecut în rezerva Forțelor Armate, rezultă că acesta a îndeplinit serviciul militar în Trupele de Grăniceri ale R. Moldova - 9 ani 5 luni 19 zile calendaristice.

În astfel de condiții, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că odată ce au dispărut temeiurile de folosință a locuinței de serviciu și nu sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 110 din Codul cu privire la locuințe Nr. 2718-X din 03 iunie 1983 (abrogat prin Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015), Zavalinîi Vasile cu toți membrii familiei urma să elibereze în mod benevol apartamentul acordat în legătură cu desfășurarea serviciului.

Colegiul de recurs consideră eronată și neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că, Zavalinîi Vasile și-a îndeplinit serviciul militar în Trupele de Grăniceri ale Republicii Moldova, fără întrerupere, mai mult de 10 ani, incluzând în acest termen și serviciul militar în termen (23 noiembrie 1993 – 30 martie 1995).

Or, în perioada 23 noiembrie 1993 – 30 martie 1995 Zavalinîi Vasile a îndeplinit obligațiunea militară statuată în art. 57 a Constituției Republicii Moldova și art. 1 a Legii nr. 968 din 17 martie 1992 (abrogată prin Legea nr. 1245 din 18 iulie 2002) despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova, potrivit căruia obligațiunea militară este o datorie constituțională a cetățenilor Republicii Moldova.

Astfel, termenul în care intimatul Zavalinîi Vasile a satisfăcut serviciul militar în termen în rândurile Forțelor Armate nu poate fi inclus în termenul efectiv lucrat în Trupele de Grăniceri, deoarece în această perioadă între reclamant și pârât nu au existat raporturi juridice de muncă pe bază de contract și respectiv pârâtul Zavalinîi Vasile nu a lucrat în această perioadă la unitatea care i-a oferit spațiu locativ de serviciu.

Reieșind din faptul că raporturile juridice de muncă sunt acele relații sociale reglementate prin lege, ce iau naștere între o persoană fizică, pe de o parte, și, ca regulă, o persoană juridică sau o persoană fizică, pe de altă parte, ca urmare a prestării unei anumite munci de către prima persoană în folosul celei de-a doua, care, la rândul ei, se obligă să o remunereze și să-i creeze condițiile necesare prestării acelei munci, relațiile instituite în cadrul serviciului militar în termen nu poate fi considerate relații de muncă.

Potrivit art. 4 alin. (1) a Legii nr. 1245 din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, serviciul militar este o formă specială a serviciului public ce rezidă în îndeplinirea de către cetățeni a datoriei constituționale privind pregătirea pentru apărare și apărarea Patriei exclusiv în cadrul Forțelor Armate ale Republicii Moldova.

În aceeași ordine de idei, Colegiul de recurs constată că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat și aplicat în prezenta speță prevederile Legii nr.156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Or, această normă nu este aplicabilă cazului dat, având în vedere că obiectul și scopul legii nominalizate este stabilirea cadrului legal al funcționării sistemului public de pensii, inclusiv modalitatea de calculare a stagiului de cotizare, precum și stabilirea categoriei și mărimii pensiei.

Astfel, perioada, în care intimatul Zavalinîi Vasile a exercitat îndatorirea constituțională de satisfacere a serviciu militar în termen, urmează a fi inclusă în stagiul de cotizare pentru calcularea și stabilirea pensiei, dar nicidecum nu pot fi incluși în termenul prevăzut de art. 110 pct. 6) din Codul cu privire la locuințe Nr. 2718-X din 03 iunie 1983 (abrogat prin Legea nr. 278 din 07 decembrie 2012). În acest sens, legiuitorul exhaustiv stabilind că nu pot fi evacuați din locuința de serviciu doar persoanele care *au lucrat* cel puțin 10 ani la întreprinderea, instituția, organizația care le-a acordat locuința de serviciu.

Pe cale de consecință, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite solicitarea Departamentului Poliției de Frontieră al MAI (în prezent Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne) cu privire la evacuarea din spațiul locativ de serviciu și dispune evacuarea lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, cu toate persoanele care locuiesc împreună, din apartamentul XXXX, fără acordarea altui spațiu de locuit.

Subsecvent, reieșind din faptul că se admite integral pretenția Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne privind evacuarea din spațiul locativ a lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, Colegiul de recurs consideră necesar de a admite și cerința reclamantului privind încasarea în mod solidar din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate de către reclamant la examinarea prezentei cauze.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art. 90 lit. d) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte: cheltuielile de transport și de cazare suportate de părți și de alți participanți la proces în legătură cu prezentarea lor în instanță.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Art. 94 alin.(3), (4) Cod de procedură civilă stabilește că prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii. Dacă, fără a trimite pricina spre rejudecare, modifică hotărârea atacată sau pronunță o nouă hotărâre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit certificatului-calcul (f.d. 240, vol. II) prezentat de către reprezentantul reclamantului, pentru deplasarea la ședințele de judecată din data de 08 februarie 2017, 17 martie 2017 și 15 mai 2017, Direcția regională al DPF al MAI a suportat cheltuieli de transport, în mărime de 484, 46 lei.

În atare circumstanțe, Colegiul de recurs consideră justificată cerința reclamantului privind compensarea cheltuielilor suportate de către reclamant la examinarea prezentei cauzei de judecată, constituite din cheltuieli pentru transport și ca urmare admite solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, în mărime de 484, 46 lei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Departamentul Poliției de Frontieră al MAI către Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, intervenienți accesorii Ministerul Afacerilor Interne, Primăria orașului Leova și

Consiliul oraşenesc Leova cu privire la evacuarea din spaţiul locativ de serviciu se admite integral.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliţiei de Frontieră).

Se casează decizia Curţii de Apel Comrat din 23 noiembrie 2017 şi hotărârea Judecătorei Cimişlia, sediul Leova din 29 mai 2017 şi se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de către Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne (succesorul în drepturi al Departamentului Poliţiei de Frontieră) împotriva lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, intervenienţi accesorii Ministerul Afacerilor Interne, Primăria oraşului Leova şi Consiliul oraşenesc Leova cu privire la evacuarea din spaţiul locativ de serviciu.

Se dispune evacuarea lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea, Zavalinîi Mihaela, cu toate persoanele care locuiesc împreună, din XXXX, fără acordarea altui spaţiu de locuit.

Se încasează, în mod solidar, din contul lui Zavalinîi Vasile, Zavalinîi Olesea şi Zavalinîi Mihaela în beneficiul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cheltuielile de judecată suportate la examinarea prezentei cauze, în mărime de 484 (patru sute opt zeci şi patru) lei 46 bani.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător

Oleg Sternioală

Judecători

Mariana Pitic

Nina Vascan

Victor Burduh

Luiza Gafton